

Aniversaris coincidents

Dv, 25/03/2016 per Joaquim Maria C...

[Per què teniu por?](#)

ANIVERSARIS COINCIDENTS

El passat dissabte 12 de març, vaig assistir a tres aniversaris molt agradables. Pel matí a Badalona celebraven el 20é aniversari de l' Equip de Pastoral Obrera (EPO) de Badalona i Sant Adrià. Per la tarda el 10é aniversari de la comunitat jueva progressista de Barcelona, a la nova seu del Carrer Còrsega. I pel vespre el 20é aniversari del Retaule de Sant Josep Oriol a la Parròquia on ell va servir, la Basílica del Pi.

A Badalona, després de passar un audiovisual sobre les variades, instructives i plenes de contingut, realitzacions de l'EPO (xerrades, itineraris obrers, excursions, celebracions, manifestacions...), es va obrir un debat, que va resultar molt interessant, sobre quina lectura fem de la realitat sociopolítica i eclesial del moment actual. Després vam compartir un vermut molt complert i una paella molt bona, acabant el sobre taula amb unes quantes cançons, d'un cantautor amic i proper a la pastoral obrera. M'hi vaig trobar molt bé. Cal agrair als organitzadors de l'acte, el clima tant familiar, i també a totes les persones que estan fent possible que no solament no s'oblidi la història obrera del Barcelonès Nord, sinó també que s'analitzi el present tot ajudant a que els cristians treballadors tinguin consciència obrera, i tots ens impliquem en l'acció transformadora de les estructures socials injustes.

A la comunitat jueva progressista de Barcelona (BetShalom), inauguraven oficialment el nou local que feia dos anys que ja utilitzaven. La cerimònia, en una sala plena, es va iniciar amb el Havdalá, que vol dir "separació" del que és profà per esmerçar-se en el que es sagrat, és a dir, separar-se del frau i de l'explotació, de la indiferència vers el pobre, o vers els malalts i la gent gran i treballar per alleugerar la soledat, vol dir doncs ser justos i honestos, promoure la pau i evitar l'odi, les enveges i la violència. El Havdalà és la celebració de tancament del Shabat, que el "separa" de l'inici de la nova setmana. Comença amb la recitació d'algun verset d'algun salm i d'algun profeta. Llavors s'apaguen les llums i s'encén una espelma de colors que desperta el sentit de la vista. Després es beneeix el vi que ens obra el sentit del gust. Posteriorment es beneeixen les espècies i herbes aromàtiques que es van passant en uns petits paquets entrelaçats, que ens inviten a olorar (sentit de l'olfacte). Finalment es fa una benedicció sobre el foc (l'espelma) per distingir la llum de la tenebra i el rabí beu la copa de vi abans d'apagar l'espelma. Mentre, es va cantant agafats per les espatlles i fent un senzill moviment de va-i-ve (sentit del tacte). Hi havia els de la comunitat jueva barcelonina, alguns invitats jueus de Madrid, i d'altres indrets, també dos representants de les Administracions (Ajuntament i Generalitat), persones d'AUDIR (Associació Unesco per al Diàleg Interreligiós) i els del grup del Fòrum de l'Hospitalet-Espai de diàleg interreligiós entre els que m'hi comptava. Tots ens vam abraçar i sentir units en la bella i alegre dansa, significant la comunió tant en la creença en Déu, com en el compromís per la justícia.

Tot seguit es va passar a la cerimònia de consagració de la sinagoga (casa de

pregària, de reunió i d'estudi), que va consistir en la lectura d'un salm, la col·locació de la Mezuzà (fusteta que conté algun text de la Bíblia i significa que aquella casa és jueva) a la porta del carrer i una altra a l'entrada directa de la sinagoga. Després una altra salm que introdueix l'entrada solemne dels rotlles de la Torà, portada pel president de la comunitat (diferent del rabí) i la seva esposa (les comunitats progressistes donen molta importància a la igualtat de gènere). La Torà es posa a l' Arca (un armari) amb unes paraules del rabí. S'acaba amb una benedicció i el cant d'un altre salm.

Tot l'acte l'anava introduint una responsable de la comunitat que és la que ens va invitar, ja que forma part del Fòrum de l' Hospitalet. Van parlar el rabí de la comunitat, tot fent un esforç per fer-ho en català. També una representant de la Unió Europea del judaisme progressista i el rabí emèrit, que va fer una intervenció molt divertida i instructiva. Aquest rabí honorari va explicar que era turc, de família sefardita, i que per tant a casa seva parlava "el ladino" (castellà del segle XV) i que quan va anar a l' Argentina va haver d'aprendre l'espanyol-argentí i ara, aquí el castellà d' Espanya. Tant la representant de la comunitat jueva de Madrid, com el president de la barcelonina, com els representants de l'Ajuntament i de la Generalitat, van felicitar la comunitat, i van agrair a tots els que havien fet possible els arranjaments del local, els passos fets en els deu anys d'existència, i van remarcar molt la implicació de la comunitat en la construcció del país, i de la justícia social. L'acte va acabar amb un berenar molt complert. M'hi vaig trobar com a casa, compartint sentiments, creences i idees molt semblants.

I ràpid me'n vaig anar al Pi per participar del Retaule de Sant Josep Oriol. El 1997 d'acord amb Mn. Vidal Aunòs, el Consell pastoral del Pi, i uns amics, entre ells el Jordi Sacasas, amb qui havíem començat la Vetlla d Sant Andreu sobre la vida de l'apòstol Andreu amb els grups de joves de la parròquia de Sant Andreu del Palomar, vam iniciar el Retaule sobre la vida de Sant Josep Oriol. Hi he participat quasi totes aquestes 20 sessions, amb molta satisfacció. Havia fet de bisbe que ordena de capellà a Oriol i darrerament hi participo en la processó de Corpus del principi, portant la custòdia, i després com a Mn. Cardús, que és un capellà, que Oriol, seguint la voluntat de Déu, no cura. En els assaigs retrobo "actors i actrius" cantors, músics, narradors, tramoies, els encarregats del vestuari i atrezzo, etc., de fa vint anys, en un clima agradable de germanor. La representació és un espectacle integral de teatre, música, cant, balls i processons, que ens transporta a l'estètica barroca del segle XVII. Enguany, tots molt contents, ho vam celebrar, festejant el 20é aniversari.

Bé doncs, tres aniversaris, dos de 20 anys i un de 10 anys amb molts punts comuns. Un dissabte viscut personalment, d'aquells dies que et sents satisfet, i ple. Tant l' EPO de Badalona-Sant Adrià, com la comunitat BetShalom, com Sant Josep Oriol, manifesten una sensibilitat alta envers els que pateixen, envers la gent senzilla, els malalts i necessitats. Els tres aniversaris tenen un rerefons i unes referències espirituals profundes. Els tres estan arrelats a la nostra terra en tradicions que s'endinsen en la nostra història catalana. Quin privilegi participar-hi! i en un mateix dia, en llocs diferents, en ambients diversos però units en una mateixa esperança de dignificació de la humanitat. Entorns desconeguts entre ells, però que algunes persones per circumstàncies de la vida, connectem i fem de pont. Quantes realitats hi ha a la nostra ciutat, a la nostra àrea metropolitana, a la nostra Catalunya, que treballen en una mateixa direcció per la justícia i la pau, i ho viuen amb joia, tot cantant, tot dansant!!. Donem-ne gràcies a Déu.

quim cervera

Dilluns sant, 21 de març del 2016